

skyldt Arbejdsløshed. Der staar da efter min Mening tilbage kun den ene Udvej: Hjælp til Selvhjælp. Jeg har ingenlunde ladet mig skræmme af, at der mangler en Statistik, hvorpaa man kan bygge. Jeg tror, at turde sige, at en saadan Statistik vanskelig nogen Sinde vil kunne faas, før et Lovforslag af denne eller lignende Art har virket i nogle Aar. At tælle de arbejdsløse kan sagtens lade sig gøre, men at skaffe sig et bestemt Overblik over Antallet af uforskyldt arbejdsløse, vil være en meget vanskelig Sag. Jeg mener derfor, at man maa gribe lige til og glæde sig over den Succes, vore Sygekasser have haft, glæde sig over, at denne Succes netop opfordrer i allerhøjeste Grad til at forsøge at gaa frem ad lignende Vej.

Ærede Medlemmer ville se, at Forslaget i Virkeligheden gaar ud paa at opfordre til Dannelsen af Arbejdsløshedskasser ved at give disse visse Begunstigelser, men selvfølgelig maa dertil være knyttet visse Betingelser. Der maa for det første kræves visse Betingelser for overhovedet at kunne blive Medlem af en saadan Kasse. I Lovforslaget kræves det for det første, at vedkommende skal være Lønarbejder, idet jeg gaar ud fra, at man ikke let ad denne Vej vil kunne faa andre ind end Arbejdere. Skønt der ogsaa kan findes Arbejdsløshed mellem andre, tror jeg ikke let man vilde kunne naa til et Resultat, dersom man spændte videre. Der maa dernæst sættes en Grænse med Hensyn til, hvor meget den vedkommende Lønarbejder tjener. Der er her sat som Grænse en Gennemsnitsindtægt af 35 Kr. om Ugen. Den er sat saa højt, fordi jeg er gaaet ud fra, at det vilde være heldigt, om man kunde naa at faa Handelsmedhjælpere med ind under Loven. Jeg ved meget godt, at der i den senere Tid er dannet et Aktieselskab til Forsikring mod Arbejdsløshed blandt Handels- og Kontormedhjælpere, hvilket i dets nuværende Form muligvis ikke vil kunne falde ind under denne Lov, men jeg anser det dog for givet, at man burde drage Omsorg for, at ogsaa dette Aktieselskab i Fremtiden under en eller anden Form kunde faa de Goder, Statskassen yder. Der er dernæst sat en Grænse for, hvem der kan blive Medlem af

en saadan Kasse. For det første skal vedkommende være fyldt 20 Aar. Det er klart, at det er ikke særlig i den ganske unge Alder, at man kan have nogen Interesse og Nytte af at være inde under en saadan Arbejdsløshedskasse; men lige saa klart er det, at den Omstændighed, at der er sat en bestemt Alder, efter hvilken man kan blive Medlem, kan have en indirekte Indflydelse, idet det kan være en Opfordring til disse Mennesker, til at de, naar de naa denne bestemte Alder, sige: Nu kunne vi gaa ind i Kassen, og nu gaa vi ind i den. Kassen hviler jo paa et gensidigt Tillidsforhold mellem Medlemmerne. Det er derfor forlangt, at ingen kan blive Medlem, som har været straffet for en i den offentlige Mening vanærende Handling. Ligeledes er det forlangt, at man ikke maa have modtaget urefunderet Fattigunderstøttelse. Denne Bestemmelse, vil man let forstaa, maa indsættes, da det netop er Formaålet med en saadan Lov at holde Folk fri af det offentlige Fattigvæsen. Der er ogsaa sat en Grænse for Alderen opad, nemlig 50 Aar. Det er klart, at der her vil kunne rejses nogen Kritik, idet man vil kunne sige: Hvorfor maa Folk mellem 50 og 60 Aar ikke blive Medlemmer af en Kasse? Det staar mig klart, at man her med en vis Ret maa kunne forlange nogle Overgangsbestemmelser, lempelige Vilkaar for dem, der allerede ere saa gamle, at de ikke kunne komme ind i Kassen, altsaa for dem, der ere mellem 50 og 60 Aar. Paa den anden Side forekommer det mig imidlertid, at det vil være heldigt, at man sætter en bestemt Grænse opad for at blive Medlem af Kassen. Sagen er nemlig den — det viser den tyske Arbejdstælling — at Arbejdsløsheden i Reglen stiger med Alderen. Det vilde derfor ikke være heldigt, om Folk i deres unge Aar skulde kunne holde sig borte fra en saadan Arbejdsløshedskasse og først melde sig, naar den Tid kommer, da der var større Udsigt til, at de ikke kunde faa Arbejde. Man maa selvfølgelig ogsaa fra det offentliges Side forlange visse Garantier over for saadanne Kasser. Disse Garantier ligne ogsaa i høj Grad dem, der fordres i Sygekasseloven. Man forlanger, at Vedtægten skal stad-